

på väg

INFORMATION- OCH SAMFUNDSTIDNING FRÅN MISSIONSKYRKAN I FINLAND

I detta
nummer:

- * NYA FUNKTIONER I MKF
- * YTTERMARK BETESDA
- * HUR MÅR PASTORN?
- * MISSION
- * MISSION UNG VASA

Tankar inför hösten

Jag tror att Guds ord alltid är aktuellt och skrivet till varje generation. Ordet gäller idag och det finns till för både dig och mig.

Jesus står fortsättningsvis mitt i mänskligheten och säger:
"Kom till mig alla! Kom alla ni som arbetar och är tyngda av bördor!"

Vi behöver alla en öppen famn där vi får slappna av och känna lugn och ro.

Frågan som infinner sig är hur vi, som enskilda och församlingar, lyckas presentera detta enorma erbjudande, uttalat av Jesus själv.

Jag tror att en av nycklarna är att vi vågar "vara oss själva", också när det kommer till frågor som berör vår kristna tro. Det är inte alltid det mest "andliga", det mest spektakulära eller det mest "renläriga" som talar tydligast. Istället väcker en tro som är naturlig, äkta och som genomsyrar vardagen ofta frågor som leder vidare.

Den enkla tron har ibland kallats för liberal eller för att vara mellanmjölk och inte leda någon vart. Men är det verkligen så?

Vår värld präglas idag av rätt mycket självcentrering och ytlig underhållning.

Då kan den enkla tron och dess djup presentera en motpol och ett liv värt att sträva efter.

Undersökningar visar att många idag längtar mer efter det stilla allvaret än den högljudda stämman.

Jag tror på under och tecken, jag tror på mäktiga vittnesbörd och jublande glädje. Men jag tror också på det lugna och stilla, på den vardagliga tron som har en sprängkraft som vi ibland missar.

Min längtan är att alla, både de introverta och de extroverta, ska få känna sig hemma i församlingen. Att liv och glädje, men också lugn, ro och eftertanke ska rymmas i gudstjänsten.

Min längtan är också att inga "andliga etiketter" skulle läggas på någon enda av oss.

I Guds församling ryms ung och gammal, de trosvissa och de tvivlande, de högljudda och de tystlåtna. De som just nu inte orkar bära ansvar och de som tar sig an uppgifter med entusiasm.

Vi är alla oändligt värdefulla!

Guds famn är öppen! Jesu ord "Kom till mig alla" klingar ännu idag.

Hälsningar från *Håkan Björklund*, samfuntsledare

på väg

UTGIVARE: Missionskyrkan i Finland

ADRESS: Torngatan 4, 10600 Ekenäs

TEL: 050 36 20 602

E-POST: info@missionskyrkan.fi

WEBB: www.missionskyrkan.fi &

www.facebook.com/missionskyrkanifinland

BANK: Aktia 405510-2257071 IBAN:

FI57 4055 1020 2570 71 Swift/BIC:

HELSFIHH

ANSVARIG UTGIVARE:

Håkan Björklund

PRODUKTION:

MKF och KTMP Group Ab

REDAKTÖRER OCH

TEXTREDIGERARE:

Marie-Louise och Håkan Björklund

E-POST:

info@mkf.fi

TRYCK: KTMP Group Ab

PÄRMBILD: Elin Taipale

Utkommer med 2-3 nummer/år.

Distribueras gratis till medlemmar

i MKF:s församlingar och andra

intresserade som önskar få tidningen.

Missionskyrkan i Finland hoppas på en aktiv insamlingsperiod, hösten 2021

Höstinsamlingen

- en dags inkomst till mission

Höstinsamlingen, som pågår under höstmånaderna, är en god tradition som praktiserats i Fria Missionsförbundet och Missionskyrkan i Finland under många år.

Höstinsamlingen 2021 pågår under hela hösten. Insamlingen görs till förmån för det gemensamma inre- och yttre missionsarbetet.

BEHOV

Behoven, människors lidande och kamp finns överallt. Pandemin håller fortsättningsvis många länder i sitt grepp. Även om samhällen stegvis öppnas upp mer och mer är det ändå svårt för flera av våra samarbetspartners i missionsländerna och för våra utsända. Höstinsamlingen täcker de gemensamma missionskostnaderna inom MKF som inte har regelbundet understöd samt alla de kostnader som administrationen i Finland har för missionsarbetet och för akuta hjälpinsatser.

TILLSAMMANS KAN VI MER

Vi tror att det missionsarbete vi tillsammans gör utifrån MKF- gemenskapen är viktigt. Tillsammans med den "stora" MKF- familjen når vi lite längre än vad vi kanske gör i den lokala gemenskapen.

BÖN OCH FÖRBÖN ÄR OCKSÅ VIKTIGT

Vi vill också påminna om behovet av förbön för våra utsända missionärer och för våra samarbetspartners. Vi bär varandras bördor, både ekonomiskt, andligt, själsligt och lekamtligt! Alla små och stora bidrag är lika välkomna!

BANKKONTO

Om du vill vara med och stödja MKF:s arbete kan du betala in din gåva direkt på MKF:s bankkonto: (Aktia) FI57 405510 2025 7071 med referens 71071.

TELEFON

Genom att ringa MKF:s servicenummer kan du också understöda MKF- arbetet! Ett samtal till MKF:s servicenummer 0600 13931 kostar 10,01 € per samtal. Av denna kostnad går 9,11 € till MKF (Soneras faktureringsavgift är 0,90 €). En automatisk telefonsvarare tackar för bidraget på finska och svenska.

INSAMLINGSTILLSTÅND

Missionskyrkan i Finland har följande insamlingstillstånd för år 2021:
Finland: RA/2019/1179 Åland: ÅLR 2021/286

Hösthälsningar
HÅKAN BJÖRKLUND,
MKF:s samfundsledare

FÖRSAMLINGAR

Från Koll byönhouse till Betesda i Yttermark

Samfundet Missionskyrkan i Finland består av många olika församlingar.

Några församlingar är stora, medan andra är relativt små. På Väg har den här gången valt att berätta om församlingen Betesda i Yttermark.

Yttermark är en vidsträckt by ute på de stora slätterna i Närpes. Ibland hör vi talas om väckelsen i Yttermark på 1940- talet då det var fullt av liv i bönehuset (byönhouse).

Det kan vara svårt, för oss som inte var med vid den tiden, att riktigt förstå vilken aktivitet som fanns i det som idag är nästan bortglömda bönehus med endast ett fåtal medlemmar kvar.

För att inte bli historielösa har På Väg begärt Folke Gull att ge oss en inblick i Betesdas historik.

Lisbeth och Claseric Gull i Yttermark har under många år delat ut jultidningen Fridsstjärnan som en hälsning från Betesda- församlingen

HUR ALLTING BÖRJADE

Mårten Granberg från Vörå hade vid en vistelse i Sverige kommit i beröring med frikyrklig verksamhet och blivit troende. Han kom till Yttermark och fick tjänst som barnskollärare.

Yttermark blev centrum för hans andliga verksamhet. Förföljelse uppstod från de lutherska prästernas sida och följden blev att han avskedades från sin lärartjänst på grund av spridning av villolärar. Till följd av trakasserier samlades man i hemmen och höll nattvard. Från början fanns ingen tanke på att bilda någon egen församling.

KOLL BYÖNHUSE

År 1882 bildade man dock Närpes Brödraförsamling, som då också omfattade Näsby. Samtidigt började man planera byggandet av ett bönehus. Bonden Aron Gull (min morfars bror) skänkte tomt till huset samt en stor del av virket och bar den största ekonomiska bördan. Det gjordes mycket talkoarbete, kvinnor hyvlade bräder och golvplankor. Kostnaden för bygget blev 2000 mark och invigningen skedde den 10 augusti 1888.

EN FÖRSAMLING BLEV TVÅ

År 1928 delades församlingen, eftersom Näsby ville ha en egen församling. För Yttermarks del blev det Yttermark missionsförsamling. Det gamla missionshuset (tabernaklet i öknen som en evangelist kallade det) blev småningom oändamålsenligt. Man hade bland annat en enda, sotande vedkamin som skulle värma hela den stora salen. Under 1960-talet började man därför planera byggandet av ett nytt bönehus. Curt Sandvik, som var pastor i Näsby- Yttermark, var en driftig support. Han uppmuntrade och ingav tro och förtröstan inför uppgiften. 1967 revs gamla missionshuset. Stockarna sågades på en cirkelsåg till lämpligt virke som således kunde användas till det nya bygget.

BETESDA INVIGS

Samma år uppfördes det nya bönehuset vid Östra linjen på en för ändamålet inköpt tomt. Bygget rönt stor välvilja bland orsbefolkningen och en betydande del av arbetet gjordes med frivilliga insatser. (Bland andra min far, Alfred Gull, jobbade där hela sommaren som om det skulle ha varit hans eget hus, trots sina 72 år). Det nya huset, som fick namnet Betesda, invigdes 3.12.1967. Församlingens namn ändrades till Betesdaförsamlingen i Yttermark.

Yttermark Missionshus – "Koll byönhuuse" med Folke Gulls mor Elna, sittande som andra från vänster i första raden.

Midwinterveckan 1953-1954 i Yttermark Missionshus "Koll Byönhuuse". Celina Westerback i mitten längst fram, Erik Ahlgren t.h. om henne, längst fram till höger Birger Dahlqvist från Sverige.

Strängbandet. Övre raden Berit Pellas (Mangs), Enni Andersson, Julina Håkans, Nedre raden fr v. Celina Westerback, Ingel Gull (Bonde), Margit Östman, Edit Westerback, Ragny Gull, Svea Gull (Bergman) Yngve Gull.

VÄCKELSETID MED BÖN, MÖTEN OCH TÄLTMISION

I slutet av krigstiden vistades smeden Gunnar Bengtström i Yttermark och det hölls många bönemöten och långa offentliga möten. Evangelist Sigvard Eriksson tog vid och fortsatte med livlig böne- och mötesverksamhet. När Birger Österlund senare kom till Yttermark inleddes under sommartiden tältmötesverksamhet. Vi köpte eget tält, och det samlades rätt mycket folk. Tältmötena hade stor betydelse i församlingsarbetet och väckelse pågick. Övriga tider hade vi möten i missionshuset och ofta i hemmen i olika delar av byn. Ofta var det trångt om utrymme i stugmötena. Många upplevde frälsning under denna tid, främst ungdomar men också äldre. Mötena var i "gammaldags" väckelsestil med mycket sång och musik, vi hade eget så kallat strängband. Radikala predikningar om synd och nåd hölls.

UTFLYTTNING

Tyvärr flyttade en stor del av församlingens ungdomar till andra orter. Några flyttade till Sverige, andra till nya församlingar bland annat på grund av giftermål. Men många är bevarade i tron och verksamma i församlingarna på sina hemorter.

VÄNSKAPSEVANGELISATION

Betsda i Yttermark är en liten församling. På gudstjänsterna samlas ungefär tio-tjugo personer. För att kunna nå vår bygd har vi bland annat valt att dela ut jultidningspaketet Fridsstjärnan. På detta sätt har vi kunnat nå flera hundra personer. Tidningen Fridsstjärnan delar vi ut personligt och via postlådor till varje hem i Öster Yttermark. Alla invånare mellan riksåttan och ån som rinner genom byn får en tidning. Responsen vi har fått är endast positiv. Då vi träffar byssbor så tackar de för tidningen och många av dem säger: "Vi har läst hela tidningen". Vi har till och med fått postkort och telefonsamtal som tack. Detta är nog ett väldigt enkelt sätt att nå ut så fortsättning följer. Tack vare detta kan det ibland bli samtal om kristen tro, med mera. I varje tidning sänder vi också med en hälsning från församlingen, med önskan om Guds frid, god jul och ett gott nytt år.

TEXT: FOLKE GULL

TEXT OCH BILDER: FOLKE, CHRISTIAN OCH CLASERIC GULL

Olle och Dawa välkomnas.

Mission

Evangelistmissionen

i Nepal

I början av oktober kom Olle Rosenqvist hem från en missionsresa till Nepal där han besökt Katmandu, Pokhara och Madgigaon. Katmandu ligger fortsatt mest öde, säger Olle. Där finns inga turister, därför finns där inte heller något behov av försäljare eller hotellpersonal.

MISSIONENS STARTPLATS

Under resan besökte Olle, Dawa och Kiran, turistorten Pokhara i gränslandet mellan djungelområdena och bergsområdena. Missionen i Pokhara började för fem år sedan med ingenting annat än att man mötte människorna. Där fanns inga kristna och inget evangelisationsarbete. Men för fyra år sedan skickades en familj ut från våra träningskolor till Pokhara och där har de sedan dess jobbat på olika sätt för att nå ut med evangeliet.

BARNHEM

Pokhara är Nepals viktigaste turistort som har lidit svårt under pandemin. Där finns svältande gatubarn som tidigare ätit ur restaurangers roskisar, men som nu lämnats åt sitt öde. De finner ingen hjälp utom från våra evangelister. Evangelisten med familj har startat ett barnhem där det för närvarande finns 20 barn som fått tak över huvudet och en säng att sova i. De tas om hand av troende vuxna som kan erbjuda trygghet, uppfostran och närhet.

Olle och evangelistfamiljen.

De får en chans att gå i skolan och att lära sig läsa och skriva, sådant som vi tar för givet här hemma i Finland.

ROCK- OCH MUSIKSKOLA

Man har också startat en rock- och musikskola där gatupojkar får lära sig spela och sjunga. Musikskolan är gratis men med kravet att de går till skolan varje dag och att de också går rockskolans bibelkurs. Just nu deltar åtta killar från gatan, icketroende. När Olle var där fick han dela sitt vittnesbörd om att han själv varit hemlös på gatan i Stockholm och hur han mött Gud. Med utgångspunkten att Jesus finns på riktigt och att han är Herrars herre och kungars kung och att han tagit en sådan som Olle upp ur fördärvet och satt honom till sin tjänare, fick pojkarna frågan om det inte vore en bra idé att ta emot honom som kung i sina hjärtan? Med sitt vittnesbörd och ordet om vår frälsare fick de ta emot Jesus. Olle fortsatte med frågan "Vem skall gå ut till andra gatukillar här i Pokhara och ge andra gatukillar samma möjlighet som ni fått?" Pojkarna svarade "Ja, det är ju vi" och så sätter väckelse igång och Guds rike sprids.

RÄDDADE FRÅN PROSTITUTION

Utanför byn finns åtta till nio unga flickor, bland dem flera minderåriga, som har räddats från prostitution och förts till ett nytt hem uppbyggt i en ruin längs en stig långt borta från risfältet. De får nu gå i skola för att få utbildning, hjälp att hantera sina traumatiska minnen och senare kanske få ett riktigt jobb när de blir tillräckligt gamla.

ANDRA TIMOTEUSBREVET 2:2

Allt detta är uppbyggt på endast fyra år. Evangelisten har modigt gått framåt. Hur vågar han? frågar Olle. Jo, för att han har fått en ledarträning där han sett äldre mogna ledare investera i Guds rike och sett dem praktisera det som står i andra Timoteusbrevet 2:2 "Det som du har hört av mig inför många vittnen skall du anförtra åt pålitliga människor, som i sin tur skall bli utrustade att undervisa andra."

Olle tillsammans med Rockskolans pojkar.

VÄGAR BORTSPOLADE

Tanken var att Olles team sedan skulle ha besökt Moshafolket som bor utanför i djungeln och som vi evangeliserat och planterat församlingar hos. Men de kunde inte nås under denna resa. Alla vägar har spolats bort i monsunen och det är omöjligt att säkert ta sig fram. Att köra bilar är otänkbart och att gå till fots är ett alltför stort risktagande för såväl västerlänningar som lokala arbetare.

HUSBYGGEN LEDDE TILL VÄCKELSE

Men i Madgigaon är väckelsen på gång. Vi har sedan tidigare byggt 86 hus där och med det som inspiration finns nu sammanlagt 110-120 hus på detta område. Männen har slutat med sitt missbruk, sökt jobb för att försörja familjerna och är borta från byarna för att arbeta. Så där möttes vi nu av mestadels kvinnor och barn. Byns häxdoktor, som tidigare varit svår att nå, är nu fullt frälst och det har brutits flera

generationer av häxeri i hans släkthistoria. Vilken seger för Guds rike, med tanke på det inflytande han som andlig ledare haft.

HÄLSNINGAR

Dawa och hans yngre medarbetare Kiran sänder via Olle hälsningar från missionsfältet till MKF och alla understödjare. Skörden är stor och vi har en stor uppgift där. Fortsätt med era böner och ert givande till Evangelistmissionen! Just nu är Nepal det främsta landet i väckelsen och vi når mer och mer västerut i onådade delar av Himalaya.

MARKUS LINDE, MISSIONSANSVARIG MKF

Barnhemsbarnen.

Flickor räddade från sexslaveri.

Vandring genom risfälten.

Hur mår pastorn?

Ensamheten i tjänsten en av de svåraste sakerna

Frikyrklig Samverkans (FS) styrelse tillsatte 2019 en personalvårdsgrupp bestående av Lilian Lytz, Camilla Klockars, Jani Edström och Catarina Olin. Gruppens mandat gällde att kartlägga och identifiera vilka behov som finns inom våra frikyrkorörelser gällande personalvård. I våras kom gruppens rapport och den innehåller en hel del intressanta saker.

Lilian Lytz

Rapporten baserar sig på samtal med församlingsarbetare inom våra finlandssvenska frikyrkorörelser. Den första gruppen man inriktade sig på var de som varit sjukskrivna på grund av utmattning och pastorer som av en eller annan orsak avslutat sin tjänst och övergått till arbete utanför rörelserna. Vid den mellanrapport som gruppen gav i maj 2019 till FS:s styrelse uttrycktes en önskan från FS att samtal också kunde föras med pastorer som tjänat länge i församlingstjänst. Vad har gjort att de orkat? Vad har varit drivkraften? Den gruppen blev del 2 i projektet.

Lilian Lytz fick i uppdrag att kontakta och föra personliga samtal med de församlingsarbetare som var villiga att dela med sig av sina erfarenheter. Bedömningen var att det var enklast och mest överskådligt ifall en person skötte alla samtalen.

FEMTON SAMTAL

Det visade sig att alla kontaktade var mycket positiva till att dela med sig och uttryckte en glädje över att FS lyfter fram personalvården.

– Flera av de jag intervjuade verkade glada över att någon ville lyssna och kanske var beredd att lära sig något. Det är kanske där vi brister många gånger, att vi inte lär oss: vi konstaterar att det är en till som slutar och så blir det vid det. Jag tror det är dags att vi stannar upp och funderar om vi faktiskt vill att den ena pastorn efter den andra ska bli utmattad och sjukskriven eller om det kanske är dags att försöka göra något åt det.

Femton personliga samtal har hållits. Av de elva pastorna inom grupp 1, har nio varit sjukskrivna för utmattning/utbränning en eller flera perioder. Två har inte varit

sjukskrivna, men representerar gruppen unga pastorer, varav en slutat och en fortsätter. Sju av de elva har slutat sin tjänst inom frikyrkan, fyra jobbar fortfarande i en frikyrkoförsamling. Av de som slutat jobbar tre idag inom lutherska kyrkan, fyra har övergått till andra uppgifter. Fyra pastorer deltog i del 2 av projektet – dvs pastorer i långvarig tjänst.

ÅTTA HUVUDETMAN

Lilian Lytz presenterade rapporten för FS:s styrelse i april i år och därefter även för FS:s årsmöte i maj.

Dessutom träffade tidningen Missionsstandaret (MST) henne i början av juni för ett samtal kring rapporten. Den här artikeln baserar sig därför både på den skriftliga rapporten, Lilians muntliga rapporter till FS:s möten samt vårt samtal. Rapporten lyfter fram åtta punkter som utkristalliserats under samtalen. De åtta punkterna ger en bild av församlingsarbetsares situation och kan förhoppningsvis fungera som vägkost i samfundens och församlingarnas arbete med att förbättra förhållandena för sina anställda. Den första punkten gäller vikten av tydlighet i anställningsfrågor. Många uttrycker att det rådde otydlighet eller brast i frågor som gäller uppgiftsbeskrivning, arbetstider, introduktion i tjänsten, förväntningar, möjlighet till arbetshandledning etc. I de fall det fanns en arbetsbeskrivning motsvarade den kanske inte den anställdes gåvor och inriktning, och det uppstod diskrepans mellan kallelse och personlighet å ena sidan och församlingens behov och förväntningar å andra sidan.

– Det finns ofta också outtalade förväntningar. Det är alltid bra om man kan vara tydlig från båda hållen. För den som ska anställas är det bra om man berättar vad man är bra på och vill satsa på så att församlingen vet vad de får. Det här är å andra sidan kanske inte något man har vare sig erfarenhet eller mod att göra om man kommer som ung arbetare.

VIKTEN AV MENTORSKAP

Den andra punkten gäller förberedande och förebyggande arbete. Där efterlyses mera förberedande samtal mellan arbetare och arbetsgivare, också rent praktisk information. Den tredje punkten lyfter fram behovet av mentorskap och/eller andligt föräldraskap.

– Oftast har vi inte utarbetade former för mentorskap. När en ny anställd kommer till församlingen och samfundet, borde det vara klart vem som tar ansvar.

När det gäller mentorskap menar Lilian att vi behöver beredskap att gå över både samfunds- och landsgränser. Den finlandssvenska ankdammen är liten och ofta är det en fördel om en mentor har en viss distans.

– Det kan ofta vara lättare att hitta ett fungerande mentorskap tillsammans med någon som ser allting lite utifrån och kan hjälpa en att se saker ur andra perspektiv. Speciellt i våra tider med möjligheter till kommunikation, så

är inte avståndet avgörande. Man kan också ha flera mentorer, kanske en på närmare håll och en lite längre bort.

Någon form av träning i mentorskap för äldre pastorer kunde vara ett sätt att få flera att ta det ansvaret.

– Som pastorer skulle vi också behöva jobba med det att dela med oss av den erfarenhet vi har. Också för församlingarnas del är det bra om det finns en generositet, att man inte bara tänker att man ska ha pastorn för sig själv utan att det i pastorns uppgift kan ingå att vara med och stöda nya arbetare. Är vi beredda att låta pastorn avsätta lite av sin tid för sådant?

EGNA ERFARENHETER

Lilians egna erfarenheter av mentorer är goda. Hennes första församlingstjänst var i Helsingfors baptistförsamling.

– Då talade man inte om mentorer, men jag fick arbeta sida vid sida med en erfaren pastor, Herbert Söderqvist.

När hon senare steg in i en pastorstjänst i Närpes så ville hon dels ha någon form av mentor och dels ett team av äldste att samtala med.

– Den mentor jag då hade befann sig på en helt annat ort, så vi träffades sällan, men det var värdefullt att med jämna mellanrum samtala med en person med mera erfarenhet. Bara det att få sätta ord på saker och ting är värdefullt.

Utan det nätverk hon då hade, tror hon inte att hon skulle ha klarat av den ensamhet den tjänsten ändå innebar. Möjligen skulle hon nu själv varit en av dem som blivit intervjuade om utmattning i tjänsten.

Idag jobbar hon som pastor i Sionförsamlingen i Vasa. Där är man flera i teamet och i och med det är behovet av en mentor inte lika stort som när hon var ny och när hon jobbade ensam.

ARBETSHANDLENING

I samtalet kommer vi in på skillnaden mellan mentorskap och arbetshandledning.

– I början av en tjänst behövs någon form av mentorskap, någon mer erfaren som leder en in i tjänsten och kan finnas där som stöd. Det handlar mycket om ett andligt föräldraskap. Arbetshandledning däremot tillhandahålls av professionella handledare och den kan komma in i ett senare skede, till exempel om det börjar kännas tyngre eller om det uppstår konflikter av något slag.

Professionell arbetshandledning kan kosta en del, men om det gör att en pastor eller församlingsarbetare orkar längre så är det väl använda pengar. Arbetshandledning erbjuds till exempel av företagshälsovården. Numera finns dessutom arbetshandledare i många lutherska församlingar och de är oftast inte lika dyra.

– Jag ser det som en säkerhetsventil. Både när det gäller mentorskap och arbetshandledning, är en av de viktigaste funktionerna att man någonstans har möjlighet att lätta på trycket lite grann.

PASTORSROLLEN

Den fjärde punkten gäller pastorsrollen. Det var enligt Lilian en av de frågor som engagerade mest.

– Det finns ett behov av samtal och omdefiniering av pastorsrollen. Speciellt om vi vill få nya arbetare.

Enligt rapporten upplevs dagens pastorsroll som både omänsklig och obiblisk. Pastorn förväntas göra allt och vara expert på allt, från teologi till administration, fastigheter, juridik, ekonomi, psykiatri ... Han/hon ska stå i en 24/7-tjänst, i ett ständigt utgivande arbete, leverera nya fräscha predikningar varje söndag men också vara slasktunna – för en liten lön.

Flera av de intervjuade lyfter fram frågan om vem som är arbetsgivaren – Gud eller församlingen?

– Det hjälper säkert om man har en stark kallelsemedvetenhet i botten och vet att det är ett uppdrag jag fått från Gud och att det är honom jag tjänar. Det gör vi visserligen alla i allt vi gör, men för en församlingsanställd är det extra värdefullt att ha det i botten att det är Gud som gett uppdraget och det ytterst är honom jag ska vara trogen och redovisa inför. Det är också Gud som är ytterst ansvarig för sitt verk, så jag behöver inte gå in och känna att allt vilar på mig. Det är inte min församling, utan Guds.

Den här insikten är delvis något som kommer med åren och inte nödvändigtvis något man förstår som ung anställd i församlingen. Just därför är det också viktigt med en mentor som kan hjälpa en att vara medveten nog att sälla och också kan lära en att tackla både förväntningar och kritik.

ENSAMHETEN TUNG

Många uttrycker att ensamheten har varit det absolut tyngsta. Både avsaknad av mentorskap, fungerande äldstegrupp eller ledarskap i församlingen samt avsaknad av arbetsgemenskap har lett till känslor av ensamhet och trötthet. Den femte punkten lyfter därför fram vikten av teambygge. Ett väl utformat team kan även träna nya ledare.

Teamarbete förlöser kreativitet och dynamik och man har även på ett annat sätt möjlighet att koncentrera sig på sina styrkor om man inte behöver göra allting själv.

– En kan inte vara bra på allt. En pastor kan inte ha alla gåvor. I ett team kan gåvorna få komplettera varandra.

Någon lyfter fram att vi kunde ge mera utrymme för mobila tjänstegåvor, också mera samarbete mellan församlingar och rörelser där vi till exempel byter predikotjänster med varandra.

ÖPPENHET FÖR NYA TANKAR

En faktor som Lilian gärna lyfter fram när det gäller hur pastorer ska orka är att det faktiskt ges möjlighet i församlingen att fungera i sina gåvor och att det också finns en öppenhet och beredskap i församlingen för att gå vidare och förändra och inte bara sitta kvar i något som varit.

– Jag tror det är få pastorer som känner sig motiverade av att bara hålla igång någonting som en gång varit. Alla vill vara

med och bygga – och inte bara bevara. Det är stimulerande att få känna att man är med och bygger något för vår tid. Så församlingens beredskap att ge utrymme, tror jag är en viktig del av att pastorn ska må bra.

För att få det att fungera, behövs antagligen att man jobbar tillsammans i församlingens ledning för att bli tydliga med vad man vill.

– Hur vill vi att församlingen ska se ut om tio år? Vem ska den betjäna? Hur ser vi på nästa generation? Det här är viktiga frågor för våra församlingar i den finlandssvenska frikyrkligheten att jobba på! Det går så lätt att en församlingsledning bara går på i samma hjulspår och inte ger tid och utrymme för reflektion och målmedvetet byggande. Vart vill vi och vart är vi på väg?

När det gäller att rekrytera nya arbetare i våra församlingar, ser Lilian det som oerhört viktigt vad vi målar upp för framtidsbild.

– Ser vi det som att vi är att vi är på väg mot graven eller har vi visioner för framtiden? En ung generation frågar efter visioner och vill vara med i ett bygge, de vill inte bara vara med och bevara någonting. Därför är det viktigt vad vi signalerar. Kommunikerar vi att vi är en rörelse på väg framåt och har en vilja och en beredskap att förändras och ge stafettpinnen vidare till nästa generation, att vi verkligen tror att Guds rike har en framtid efter oss själva?

PERSONALVÅRD OCH OMSORG

De tre sista punkterna berör olika aspekter av personalvård och omsorg om de anställda. Dels behöver det i lokalförsamlingen finnas en person eller en grupp med ansvar att följa upp hur den eller de anställda mår, men ibland är det kanske bättre om den resursen finns utanför församlingen, till exempel inom den egna rörelsen.

Rapporten lyfter som en punkt även upp frågan om det kanske kunde finnas en krisgrupp och/eller en resurspool inom Frikyrklig Samverkan. Eftersom alla frikyrkosamfundet i Svenskfinland är små, så finns inte nödvändigtvis alla resurser och all nödvändig kompetens inom den egna rörelsen, varför en en del saker kunde erbjudas gemensamt inom ramen för FS. Resurspoolen skulle bestå av människor med spetskompetens inom olika områden dit man kunde vända sig när det gäller t.ex juridiska frågor, ekonomi, krishantering, psykiatri etc. Resurspoolen kunde också innehålla en förteckning över utbildade arbetshandledare. Det förebyggande arbetet behöver också inkludera familj och äktenskap. Flera pastorer lyfter fram den påfrestning som tjänsten inneburit för familjen och äktenskapet. Speciellt under småbarnsåren och när äktenskapet är ungt är det påfrestande.

– Vi behöver fundera över hur vi hjälper pastorerna till en hälsosam balans mellan arbete och familj. Varför inte sända pastorsparet på en äktenskapskurs för att stärka relationen?

HUR ORKAR MAN?

Den andra gruppen som intervjuades bestod av fyra pastorer som varit i långvarig tjänst. En hade haft en paus på några år mellan två församlingstjänster, övriga hade tjänat utan avbrott eller sjukskrivningar i församlingstjänst över 20 år. Svaren varierade rätt mycket men några gemensamma nämnare fanns ändå i deras syn på hållbarhet i tjänsten.

Bland annat ansåg de att den egna attityden spelade in. Ser man sig som ett offer eller ser man sitt eget ansvar och sina egna möjligheter att påverka och ta tag i saker. Man har själv ett eget ansvar att skapa nätverk och söka mentorer. Hur man förhåller sig till både sina egna och andras förväntningar är viktigt. En avslappnad och balanserad attityd till vad som är ens egen roll och ansvar, och vad som är Guds och församlingens ansvar är nödvändig.

Vila och avkoppling är också viktigt. Livet är inte bara andligt. Det är viktigt att ta hand om kroppen och se till att ta ut semestrar och ledigheter. En generös anda i församlingen ifråga om anställningsförhållanden, ledigheter,

löner och frihet i arbetet hjälper också till.

Vikten av relationer lyftes fram – med andra pastorer men också utanför kyrkan. En av pastorerna säger att man ändå måste vara medveten om att det finns ett visst mått av ensamhet i pastorsuppgiften som man inte kommer ifrån. Man får det lättare om man accepterar det.

Andra faktorer som gjort att man orkat var utbildning/fortbildning, en medveten kallelse, att jobba i team, drivas av visioner framom tradition, variation i tjänsten, att släppa kravet på att vara alla till lags. Lite skinn på näsan skadar inte heller.

Lilian gör själv en reflektion efter samtalen med de fyra pastorer som tjänat länge i församlingstjänst.

– Hur mycket beror deras mångåriga tjänst inom frikyrkligheten på att deras gåvor och styrka fått utrymme i de sammanhang dit de kommit? Är det så att det avgörande inte är vilken gåva man har, men att gåvan och behoven möts?

TEXT O BILD: PETER SJÖBLOM

ARTIKELN HAR TIDIGARE PUBLICERATS I FINLANDS SVENSKA BAPTISTSAMFUNDS TIDNING, MISSIONSSTANDARET

ÅTTA PUNKTER

Några återkommande teman i samtalen med församlingsarbetarna – vägkost till medlemsrörelserna

- 1) Tydlighet i anställningsfrågor
- 2) Förberedande och förebyggande arbete
- 3) Mentorskap /andligt föräldraskap
- 4) Pastorsrollen
- 5) Teambygge
- 6) Personalvårdsteam/omsorgsteam i församlingen
- 7) Stöd till pastorsäktenskapen
- 8) Krisgrupp /resurspool inom rörelsen eller Frikyrklig samverkan

Utmaningen med pastorsjobbet har inte blivit mindre i dagens samhälle. Idag kan du vara nåbar precis hela tiden. Satte du dig på tåget förr, eller i bilen och körde någonstans, så fick du vara i fred en stund. Mobiltelefonerna har förändrat det. Förr kunde du också ha en viss telefontid på kontoret, men nu kan både samtal och meddelande droppa in när som helst, också ganska sent.

– Här gäller det också för församlingarna att tänka till. Vi kanske inte ska förvänta oss en dygnet runt-betjäning. Vi behöver inte nödvändigtvis få tag i pastorn klockan åtta på kvällen utan vårt ärende kan troligtvis vänta till nästa morgon. Från församlingsmedlemmarnas sida behöver vi ibland bli bättre på att respektera den anställdes lediga tid.

Anställningsförhållandena skiljer sig mellan de olika samfunden, några samfund har gemensamma rekommendationer och riktlinjer vad gäller anställningar, och också en mera organiserad personalvård medan det inom andra samfund är mera upp till den lokala församlingen att ansvara för arbetsförhållanden och personalvård.

Projektgruppen hoppas att deras arbete bland annat leder till att rörelserna ser över de här frågorna i sitt eget sammanhang och initierar förbättringar som kan göras. Man vill ändå poängtera att en organiserad personalvård och rekommendationer till församlingarna beträffande arbetsgivaransvar inte ensamt stöder pastorernas välmående och ork. Från samtalen med pastorerna framkommer många andra faktorer som ger orsak till fortsatta samtal kring hållbarhet och hälsa.

Hjälper teologi?

En fråga projektgruppen hade med sig var huruvida teologisk utbildning var en faktor som inverkade på hur man orkade i tjänsten. Som bekant tjänar många i våra rörelser i pastoral tjänst utan att ha en teologisk examen. Av de nio pastorer som varit sjukskrivna saknar fem en längre teologisk utbildning. Fyra hade en minst 3-årig teologisk utbildning. Man kan med andra ord inte från den här undersökningen dra slutsatsen att avsaknad av teologisk utbildning skulle vara en faktor som gör att man orkar sämre.

PERSONLIGA REFLEKTIONER

av Nadde Blomberg

Att miljön i en frikyrka kan vara svår och ensam för en anställd kommer fram i den undersökning som finns presenterad i detta nummer av På Väg. Efter att Anders "Nadde" Blomberg under många år arbetat som pastor inom Missionskyrkan i Finland och efter en tids sjukskrivning fick han erbjudande om att bli diakon i den Evangeliskt lutherska kyrkan i Närpes. På Väg har bett Nadde skriva ner sina personliga reflektioner gällande arbete i de olika församlingsstrukturerna.

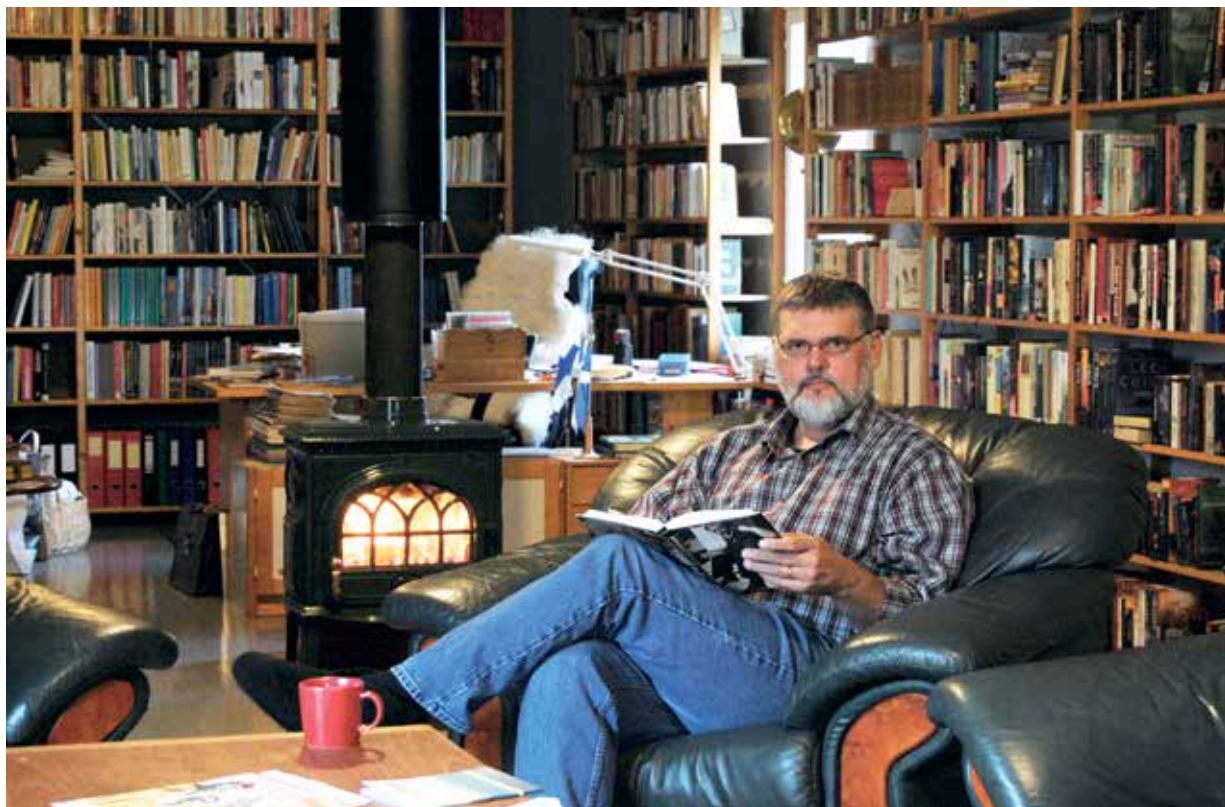
Hej på er, Anders Blomberg här! Jag finns fast jag inte syns. Eller, jo, jag både syns och finns, men man har störst chans att se mig och möta mig om man rör sig i Närpes eller Solf. Jag arbetar numera i Närpes Församling som diakonmedarbetare. Besöker folk, är på uppvaktningar, har karagrudder, sorgegrupper, pensionärssamlingar, predikar ibland, har andakter, delar ut mat och har självårdssamtal och mycket

annat som hör till en diakons arbete. Renoverar farmor och farfars stuga i Närpes som terapi. Jag skriver och har gett ut ett par böcker och flera är på gång.

Jag har också grundat ett företag med min mellanson Arvid, Litteraturskafferiet, där det finns mycket allt möjligt om böcker om man går in på vår hemsida, recenserar böcker för tidningen Livet och lever på fritiden i litteraturens värld i mitt bibliotek hemma i Solf.

Två av gossarna har flyttat från hemmet och den yngsta går på gymnasiet. Maria arbetar på Stundars och trivs med det. Livet ändras men fortsätter.

När jag blev sjuk hösten 2015 så kunde jag inte ana att livsresan skulle ändra så mycket som den sedan gjorde. Jag har ju växt upp i Missionsförbundet och hann jobba 25 år som pastor i Missionskyrkan för att sedan flytta över till den Evangeliskt Lutherska Kyrkan. Den här flytten och ändringen arbetar jag på ännu teologiskt, känslomässigt, fysiskt och förvaltningsmässigt-/ byråkratiskt, det är omtumlande. Jag kan ibland känna att jag saknar kollegerna i Missionskyrkan fastän jag tycker väldigt mycket om mina nya kolleger.

Nadde bland sina böcker i sitt älskade bibliotek.

Den stora skillnaden för mig är att jag nu har kolleger att arbeta med. I de flesta frikyrkorna är man ensam pastor, föreståndare, ungdomsledare. Även fast det kanske finns äldste, styrelse, frivilliga som ställer upp mycket så är ändå ensamheten påtaglig. Nu har jag två kolleger inom diakonin som jag arbetar med, fyra präster, fyra barnledare, ungdomsledare, kantorer så det är något helt annat. Visst finns det andra bekymmer och problem då som ska lösas, men man är aldrig ensam.

Det bästa med dagens situation för mig är att man alltid har någon att bolla frågor och lösa olika saker med. En annan bit är att man ofta gör saker tillsammans med en kollega eller flera. Då har man också planerat allt tillsammans.

En sak som jag också reflekterat över är att då man kommer från lutherska kyrkan så är det ofta öppna dörrar. När jag kom från en frikyrka kunde det vara lite suspekt, nästan sektlik, och sällan visste folk vad en frikyrka är. Förr tror jag man visste mera, men idag vet folk väldigt lite om vad en frikyrka är, liksom att folk vet mindre och mindre om vad kyrkan är och står för. I Närpes har vi 100% konfirmander och väldigt stor del som döper sina barn, men det beror mer på tradition än att man vet vad det handlar om.

VAD ÄR DÅ FRIKYRKANS STÖRSTA UTMANING GÄLLANDE DE ANSTÄLLDA PASTORERNA?

Det här är en svår fråga att svara på. Jag vill ju säga att utmaningen är ensamheten man kan hamna i. Församlingarna bör också vara noga med arbetsbeskrivningen och att pastorsfamiljen inte är något som kommer med på köpet. Pastorsfrun eller maken är inte pastors privata sekreterare, pastorsfamiljen behöver inte vara församlingens mönsterfamilj och allas föredöme, maken eller maken behöver inte delta i församlingsarbetet mer än andra.

En annan utmaning som jag ser är att få vara sig själv. Jag upplevde inte att de andra pastorer eller arbetarna formade om, eller ville forma om mig, eller tyckte det ena eller andra. Jag fick helt vara den jag var. Men det kommer och går andliga trender och en del pastorer hakar på dem och medlemmar vurmar för dem och de (medlemmarna) i egen församling och andra församlingar kan lägga press på och jämföra dig och din andlighet, bibelkunskap och tro med andra. Med dagens internet så finns det så enormt utbud av andliga program och ofta så följer medlemmar med flera av dessa predikanter eller profeter och vill så gärna att du som pastor ska följa med deras favoriter eller bli som dem. Det finns ingen chans att man ska kunna det eller att man ens

ska göra det. Att man jämförs med eller ska ha en åsikt om en massa förkunnare eller profeter kan vara stressande. Med frågor, åsikter, tyckanden och trender utifrån blir det också utmanande att vara trygg i sin egen relation till Jesus och det budskap han anförtrott en att föra fram.

Det är inte lätt idag att vara pastor och leda sina får efter en väg och arbeta för deras fördjupning i gemenskapen med Jesus då allting spretar åt alla håll. Medlemmar idag tar in andlighet och fördjupning från så många håll. Då man är i ett litet sammanhang så har man för många söndagar att predika på, med däremellan bibelstudier och andra tillfällen att tala på, och en sådan andlig utveckling och mognad har man inte så att man kan leverera något bra år ut och år in. Det är ett onaturligt liv.

En utmaning kan också vara att man som pastor har andra arbetstider än de flesta. Även för familjen kan det vara utmanande att man alltid är borta då de är hemma. En fin bit som jag nu har är också arbetshandledning. Man behöver en mentor eller en arbetshandledare som man får reda ut med och tala om sitt arbete och sina relationer med.

Jag har också fått frågan om det finns något jag saknar ifrån frikyrkan som jag inte har i kyrkan. Min spontana reaktion på frågan är, nej! Det finns inget som jag saknar. Men så kom

jag på en sak, jag vet inte om rätta ordet är saknar, men som jag funnit lite svårt att hantera men som var så självklart i frikyrkan. Det är tron. Alla som arbetar i kyrkan har inte en kristen tro. En del kanske blandar tron med annan tro och lära. Kyrkofullmäktige och kyrkoråd består inte heller av folk som tror som du eller ser på Bibeln på samma sätt som du. Det gör att man inte riktigt drar åt samma håll alla gånger. I frikyrkan så tror och ser ju ändå äldste och styrelse och medlemmar på Bibeln långt likadant. Det gör också att de som bestämmer (styrelse, äldste) förstår satsningar och arbetet bättre än vad de många gånger gör i kyrkan.

Det här är inget uttömmande svar eller något expertutlåtande, det är högst personliga reflektioner. Det finns så många sidor av en sak. Det viktiga är att inte hamna i bitterhet, vrede eller leva med oläkta sår. För en del går pastorsarbetet bra för andra så ändras livet.

Själv lever jag med att många ser mig som och kallar mig ännu för pastorn. Det gläder mig och passar också bra. Jag besöker ibland någon frikyrka och predikar där. Andra tycker att jag kunde studera för att kunna vigas till präst för de vill gärna se mig som präst i kyrkan. Det är inget som hägrar för mig. Jag trivs så bra i arbetet som diakon. Och nu finner jag själv mest en glädje i att kunna vara ett stöd för kyrkoherden i församlingen. Och framtiden? Den vet jag ingenting om, men det visar sig.

LÄGERSOMMAREN 2021

FMU ordnade som vanligt läger för barn, unga och familjer under sommaren. Lägren arrangerades både i Österbotten på Fritidsgården och i södra Finland på Sjömansro.

I sommar var det första gången som vi ordnade läger på Sjömansro med gårdens nya ägare. Samarbetet mellan den nya ägaren och FMU söker ännu sin form men vi hoppas att vi också i framtiden kan ordna läger på Sjömansro.

Lägren var givande för både barn och vuxna som under lägren fick tid för att umgås med Gud samt gamla och nya vänner.

Vi från FMU vill också tacka alla ledare och hjälpledare som har ställt upp som ledare på sommarens läger. Utan er hjälp skulle det vara svårt att arrangera läger.

SAMFUNDET MKF

Många saker har förändrats inom Missionskyrkan i Finland (MKF) de senaste åren. Detta resulterar även i nya rutiner inom MKF:s centraladministration. Biståndet, som tidigare var den största avdelningen, har avslutats på grund av nya regler inom Finlands biståndspolitik. Flera missionärsfamiljer har återvänt till hemlandet och Sjömansro har sålts. De sista Sjömansro-överföringarna blir klara denna höst.

Allt detta, i kombination med att samfundsledare Håkan Björklund går i pension, har lett till att processen och samtalen att "hitta vidare" utifrån dagens behov redan pågått en tid.

Frågan hur ledningen för samfundet skall se ut, och speciellt frågan om vem som har det yttersta ansvaret för samfundet är fortfarande delvis öppen. Det vi

hittills vet är att ett team, bestående av personer med olika teamfunktioner, kommer att fungera sida vid sida.

På Väg presenterar i detta nummer tre personer med olika teamfunktion. Varje funktion är ett deltidsarbete, vilket betyder att var och en även har ett annat deltidsjobb.

Roger Andersson (Borgå) kommer att sköta kansli och fungerar som administrativ samordnare. Markus Linde (Helsingfors) åtar sig ansvaret för mission, missionsinformation- och missionsinspiration. Markus Pettersson (Jakobstad) handhar det ekonomiska ansvaret med faktura- och lönebetalningar samt bokföring.

Välkomna in i arbetsgemenskapen!

Markus Linde ETT HJÄRTA FÖR MÄNNISKOR

Markus Linde beskriver sig själv som en "snart 35-årig karl som gift sig på senare år".

- För det mesta är jag en glad och energisk person, men ibland uppfattas jag som "högljudd". Det kan bero på att jag har en liten hörselskada som gör att jag pratar högt. Markus berättar att han är "enkel" till sin natur och gillar ärlighet.

- Jag uppskattar folk som är "rakt på sak" och jag är själv också mycket ärlig.

Markus är född i Sverige och uppvuxen i en frikyrklig familj med troende föräldrar och två troende syskon.

- Man kan säga att jag har fått ett hjärta för människor till följd av att mina föräldrar brytt sig så mycket om andra. Pappa jobbade hela sitt liv med missbrukare och mamma har fått stor betydelse för många genom sitt jobb inom tandvården.

MÖTEN MED GUD

När Markus var 13 år hade han ett avgörande möte med Gud.

- Det var sportlov och jag var på en skidresa med församlingen. Jag var mer intresserad av att åka skidor än av själva undervisningen. Men under resan bad busschauffören

för mig och jag upplevde starkt den helige Andes närvaro. Jag kände att "Gud är på riktigt".

Flera av hans kompisar lät döpa sig, men Markus kände sig inte redo – han förstod inte dopets innebörd.

- Jag har alltid trott på Gud. Men ungdomstiden var inte lätt, och jag blev mycket mobbad i skolan. På den tiden fanns inga verktyg för att ta tag i mobbning och man sa bara: "Bry dig inte om det, gå vidare". Senare i livet har jag rätt ut saken tillsammans med en terapeut.

Mobbningen och besvikelserna över den uteblivna hjälpen ledde till att Markus tog avstånd från församlingen under några års tid. Men när han beslutade sig för att återvända till församlingen lät han också döpa sig.

- Det hände något när jag steg upp ur dopgraven. Jag upplevde att Gud sade till mig: "Nu kan jag använda dig". Sen började det hända saker.

ALLTID JOBBAT MED UNGDOMAR

Under sin tid i Sverige studerade Markus till lärare, men han fick aldrig tillfälle att jobba som det innan han flyttade till Finland år 2010.

- Just nu studerar jag vid *Agricola Theological Institute* som drivs av *United Community Church* i Esbo. Utbildningen heter *Masters of Theology* och förhoppningsvis blir jag färdig i maj 2022.

- Jag har också gått församlingsledarträningar via *Salt and Light* -nätverket, samt en sex månaders intensivkurs om församlingsledarskap vid *Nordic Training School*, under vilken vi praktiserade två månader i Jakobstad, västra Sverige, östra Sverige och Kenya. Dessutom har jag gått en två- årig kurs på *E4 Ministry School*.

Vid sidan av lärarstudierna i Sverige jobbade Markus ofta på den lokala fritidsgården. I Finland har han bl.a. jobbat med ensamkommande flyktingbarn och inom barnskyddet. Nu senast har han fungerat som pastor vid *Missionskyrkan i Sundom*. Där har han bl.a. varit med och startat upp projektet "*Källaren goes street*" som strävar till att nå ut till unga i neijden.

- Vi har samlats varannan lördagkväll på parkeringen utanför den lokala butiken, och vi har bjudit på grillkorv och samtalat.

- Jag har alltid jobbat mycket med ungdomar och tycker om att göra det. De följer inte vad de tänker på samma sätt som vuxna, ändå förstår vi vuxna inte alltid vad de går igenom.

BRINNER FÖR ATT NÅ UT TILL UNGA

- Jag och min fru Teresa brinner för att nå ut till människor, speciellt unga.

- Jag ser mycket fram emot att jobba med både anställda och frivilliga i Andreaskyrkan, samarbeta med de olika Missionskyrkorna i Nyland och missionsinspiration inom MKF.

- Min dröm och vision är att starta upp någon form av lärjungaträningsgrupp med de unga som finns, och att samarbeta med dem som jobbar med söndagsskolan för att se vad vi kan utveckla och göra bättre.

Hela artikeln finns i Andreasbladet

TEXT SABINA SÖDERLUND-MYLLYHARJU

PÅ VÄG BAD

Markus Pettersson

BERÄTTA OM SITT LIV

MKF:s ekonomihantering o bokföring har sedan årsskiftet 2020-2021 övergått till en ny bokföringsfirma. MKF:s förändrade behov (biståndsarbetets avslutning, försäljningen av Sjömansro samt samfundets förändrade kanslifunktioner) har lett till att bokföringen och ekonomihanteringen justerats. Markus Petterssons firma Beroia bokföring i Jakobstad har numera huvudansvaret och Markus Pettersson ingår därmed i ansvarsteamet för MKF.

Vi tackar Azets (tidigare Visma) för ett gott och smärtfritt samarbete under många år!

Jag heter Markus Pettersson, är 41 år gammal och gift med Ann-Sofi sedan drygt 15 år. Till familjen hör också barnen Siri (12 år), Isak (11 år) och Beata (3 år). Jag är uppvuxen i Esse men är numera Jakobstadsbo sedan elva år. Förutom familj, jobb och församling läser jag en del, bygger pussel, spelar

brädspel, sköter trädgården, motionerar när jag hinner och bakar ibland bröd.

Jag har vuxit upp i ett troende hem och var med i Esse baptistförsamling under min uppväxttid, men det avgörande beslutet att följa Jesus gjorde jag stegvis när jag var 17-18 år. Efter det har det varit en intressant vandring med Herren, sällan rakaste spåret men ändå har vi kommit vidare. Jag är med i Ebeneser (har också varit med i både Andreaskyrkan och Vasa Missionskyrka). I Ebeneser är jag styrelseledamot och sköter ekonomin, predikar och leder möten samt deltar i en del bönesamlingar.

Jag är utbildad fysik- och matematiklärare men har i vuxen ålder skolat om mig till bokförare. Jag startade mitt företag Beroia bokföring för snart fem år sedan, vilket numera sysselsätter mig mer eller mindre heltid. Att vara egenföretagare har både för- och nackdelar, den största fördelen är nog flexibiliteten och att jag själv får ta ansvar för och disponera min arbetsinsats. Nackdelen är att allt ansvar och allt arbete faller på mig själv.

MARKUS PETTERSSON

Roger Andersson

HUR SKULLE DU BESKRIVA DEJ SJÄLV?

Jag är idag 55 år, utbildad inom lantmäteriteknik (DI). Jag har jobbat rätt länge inom utbildningssektorn (YH) innan jag började tjäna i församling. 😊:t är jättesvårt att beskriva sig själv, andra gör det bättre! 12 En del säger jag är lugn och sansad, själv tycker jag att jag är lite långsam och har trögt målföre.

KAN DU BERÄTTA OM DIN BAKGRUND OCH DIN VÄG TILL EN PERSONLIG TRO?

Jag är född i Jakobstad men min familj flyttade till södra Finland då jag var 10 år. Jag fick ändå möjligheten att gå skriftskola vid Pörkenäs eftersom jag hade alla mina gamla klasskompisar i Jakobstad. Jag kom till tro under Pörkenäsläggret, och detta kom att bli ett avgörande för mig och min fortsatta vandring.

HUR SÅG DIN VÄG TILL FÖRSAMLINGSARBETE UT? VAD ÄR DET BÄSTA MED FÖRSAMLINGSARBETET?

Under många år hade jag och min familj förmånen att vara med i Missionskyrkan i Vasa. Så småningom erbjöds vi mera ansvar och uppgifter. Jag kom att lära känna den dåvarande pastorn Nadde Blomberg rätt bra, och han hjälpte mig mycket på mina första steg att leda möten samt även predika. Efter ytterligare några år erbjöds möjligheten att ta över efter honom och börja arbeta som pastor/föreståndare.

Det bästa med att arbeta i en lokal församling är väl att kunna se hur Jesus verkar i oss alla då vi får verka i Honom, i hans egen kropp, och då vi får fullfölja Hans goda planer. Det är så fint och uppmuntrande att få vara med då flera medlemmar välsignas in i gemenskapen. Att få se människor komma till tro är väl den allra bästa uppmuntran vi alla kan önska oss, oberoende av vad vi sysslar med.

HAR DU NÅGRA DRÖMMAR OCH FÖRVÄNTNINGAR INFÖR ARBETET INOM MKF?

Under de drygt 20 år som vi varit verksamma i MKF-församlingar och i samfundet har vi mer och mer värdesatt detta att vara en del av något större. Även om församlingarna kan vara väldigt olika (storlek, profil, åldersgrupp, tillväxtfas etc), är de ju ändå lika på många sätt. Det gemensamma kan vi ta vara på som en styrka. Och olikheterna kan vi använda till att lära av varandra och utmana varandra till tillväxt och profilering. Bland det värdefullaste vi har att vårda och förvalta är varandra och våra inbördes relationer.

Även om vi misslyckas ibland måste vi försöka på nytt, och fortsätta att betjäna och leda varandra i kärlek. Jag tror enhet är en av nycklarna till framgång i det arbete som vi alla har 'där ute'.

Joh 17:21 Jag ber att de alla ska vara ett, och att de ska vara i oss liksom du, Far, är i mig och jag i dig.

Då ska världen

tro att du har sänt mig. (min kursivering)

Att jag nu tillfälligt erbjuds en samordnande administrativ roll inom vårt samfund visar kanske att nya sätt att verka också medför nya sätt att leda och administrera. På pastorsdagarna i Tammerfors var alla överens om att gå in för delat ledarskap eller teamledarskap. På så vis kan var och en få tjäna i det som är ens viktigaste gåva till Kristi kropp, istället för att en ensam ledare förväntas klara av allting och ännu litet till. Pastorererna var även eniga i tilliten på att Gud kommer att kalla personer till MKFs framtida ledarteam. Min roll just nu blir väl att brygga över i väntan på detta samt att hålla i en del fortlöpande administrativa funktioner.

HUR SER DIN/ER FAMILJESITUATION UT?

Jag är gift med Cia som jobbar som klasslärare här i Borgå. Vi är välsignade med tre numera vuxna barn, William, Olivia och Elias, som bor på sina respektive studieorter i Åbo och Vasa. Vi har två stycken Cavalier King Charles spaniels, Maya och Nea.

VILKA INTRESSEN ELLER HOBBIES HAR DU?

Just nu går all vår lediga tid till att renovera ett gammalt hus. Men annars tycker jag mycket om att vistas ute i skärgården bland holmar och skär. Under åren har jag också sysslat litet grann med fotografering, musik och olika slag av motorfordon. Vi är också tacksamma över de resor vi kunnat göra där vi fått lära känna nya människor och upptäcka nya platser.

MKF INFORMATION

PASTORSMÖTE

Efter några år av restriktioner kunde pastorsgemenskapen träffas i Tammerfors under ett par dagar i september. Regelbundna Zoom- möten har hållits under hela pandemin, men att kunna träffas till ett fysiskt möte var oerhört välkommet. Förutom att tid ägnades åt bön och förbön, fanns olika aktuella samtalsfrågor på agendan. Denna gång var pastorernas beslut i vissa frågor en tydlig signal till samfundsstyrelsen, som hade sitt möte senare samma vecka. Nedan följer några aktuella beslut som båda grupperna omfattade.

MKF KANSLI

I dagens "kanslivärld" fungerar det mesta digitalt. Detta betyder i praktiken att behovet av ett "fysiskt kansli" minskar och att administrationen från och med årsskiftet kommer att finnas i närheten av samordnaren Roger Andersson. Administrationen sköts därmed från Borgå med postadressen, Fredsgatan 37, 06100 Borgå.

Nya funktioner har startats för att skapa tydligare e- postadresser, en ny hemsida och andra digitala funktioner. I nuläget är det enklaste sättet att nå rätt person i MKF- relaterade ärenden att använda e- postadressen: info@mkf.fi.

De gamla e-postadresserna, som använts tidigare, fungerar ännu fram till årsskiftet.

INFORMATION

Vem som kommer att ansvara för samfundets information, hemsida, sociala medier, e-post, På Väg, Fridsstjärnan med mera är tillsvidare öppet. Från pastorsgemenskapen föreslogs att en grupp på två- tre personer utses som jobbar fram ett helhetsförslag om hur hela MKF- informationen kunde se ut. I styrelsen fördes ett långt samtal kring information, media och mediestrategi, tryckalster med mera. Frågan hur MKF- informationen skall planeras med tanke på framtiden är jätteviktig och behöver utredas.

Styrelsen beslöt också att årets Fridsstjärna ges ut som planerats men att Fridsstjärnan 2022 skall läggas ner.

SJÖMANSRO

Skötseln av Sjömansro, och därtill hörande stora ekonomiska utmaningar, har under tiotals år ständigt funnits med på MKF- styrelsens föredragningslista. När Sjömansros försäljning och överföring till den nya ägaren nu är på "slutrakan" har alla banklån kunnat betalas bort, tillika med en hel del av de interna lånen från egna MKF- fonder.

Under perioden maj- september skötte Stina Virtanen om köksfunktionerna på Sjömansro. I samband med att Sjömansrostyrelsen höll en talkodag i september, tackade den nya ägaren Stina för ett fantastiskt fint utfört jobb!

EXTRA MÖTE HÅLLS I TAMMERFORS

Samfundsstyrelsen accepterade pastorsmötets förslag att anordna det gemensamma och tidigare pålysta Extra mötet på "Scandic Tampere City" i Tammerfors, lördagen den 6 november kl.10-17. Mötesdokument har skickats ut till församlingarna, som sedan väljer sina egna representanter. Noteras kan att eventuell röstning kräver fysisk närvaro i mötet i Tammerfors. Via Zoom kan den som i förväg är anmäld endast lyssna och se förhandlingarna. Kollekt uppbärs för matkostnaderna. Resorna betalas av församlingarna, eller privat.

ORDINATION

Under Extra mötet har vi också glädjen att delta i ordinationen av pastorerna Karl Granberg från Missionskyrkan i Kevlax och Markus Österlund från Andreaskyrkan i Helsingfors.

STADGEÄNDRINGAR

På senaste Zoom- årsmöte presenterades de stadgeändringar som är aktuella, både gällande MKF:s samfundsordning och FMF:s stadgar. Extra mötet i Tammerfors kommer att fatta beslut i de aktuella frågorna.

KRISTENDOMSSKOLAN (KDS) 13-16 JUNI, 2022 PÅ FRITIDSGÅRDEN

De senaste åren har MKF hållit ett gemensamt KDS- läger tillsammans med Baptisterna. Pastorsgruppen inom MKF har använt mycket tid till att fundera på KDS samt MKF:s roll och identitet. Samfundsstyrelsen och pastorsgruppen beslöt enhälligt att MKF inkommande sommar ordnar en egen kristendomsskola (KDS) på Utterö i Sundom under tiden 13-19.6.2022.

TENERIFE HEALING MISSION

Från pastorsgruppen framfördes ett önskemål om att MKF:s gemensamma arbete behöver förenklas och att man borde sälja så mycket egendom som möjligt, så att man kan fokusera på kärnverksamheten. En försäljning av Tenerife Healing Missions lägenhet på Teneriffa utreds av en arbetsgrupp inom styrelsen.

SOMMARKONFERENSEN 2022

MKF planerar att ordna en egen sommarkonferens under tiden: 29.6.-3.7.2022, på Raamattu opisto i Grankulla, med Andreaskyrkan som ansvarig lokalförsamling. Ansvariga för konferensplaneringen är Roger Andersson (MKF), Stefan Salonen (Ak) och Markus Österlund (Ak).

PÅ BEGÄRAN NEDSKRIVET AV HÅKAN BJÖRKLUND

FÖRSAMLINGSNYTT

MARKUS LINDE är sedan 1.9.2021 anställd som ungdomspastor i Andreaskyrkan i Helsingfors. Markus har under de senaste åren varit anställd pastor i Missionskyrkan i Sundom.

LEDARAKADEMIN

Hösten 2019 körde LedarAkademin igång med en helg om bön. Två år senare påbörjar vi en ny omgång med utbildningshelger för unga ledare 15 år och uppåt – välkommen med! Nu i oktober ordnar vi bönehelg och senare i höst arrangerar vi även en bibelhelg. Mer info finns på FMUs sociala medier och hemsida:
<https://fmu.nu/ledar-akademin/>

UTBILDNINGSWEEKENDER

I utbildningen ingår åtta obligatoriska utbildningshelger med inriktning på: bön, själavård, bibeln, lära känna dig själv, kommunikation, ledarskap, team work, och en weekend om vila. Du som studerande kan välja att delta i dessa helger under två, tre eller fyra år. Utöver de obligatoriska utbildningshelgerna skall du även delta i olika FMU läger som hjälpledare. Du kan själv välja vilka läger du deltar i, men inom fyra år bör du ha samlat in åtminstone 16 kors. Du kan också samla kors genom att hjälpa till i din lokala församling, t.ex. på söndagsskolan eller i församlingens scoutverksamhet. Obs! Kom alltid överens på förhand med någon från FMU angående hur många kors en viss verksamhet ger.

MENTORER

Under LedarAkademin kommer du träffa en mentor några gånger per år. Idén med dessa mentorträffar är att du ska få dela med dig av dina tankar, frågor och andra funderingar med en vuxen ledare.

EXAMEN

LedarAkademin leder till en examen när du har lyckats samla ihop 33(35*) kors (= 14/16* obligatoriska kors + 16 valbara kors + 3 kors ett examensarbete).

När du fått din examen får du ett intyg på att du har deltagit i LedarAkademin. Dessutom får du ett 500€ stipendium för en bibelskola eller lärjungaträningsskola.

*Alla som börjat LedarAkademin 2021 eller senare skall samla ihop 16 obligatoriska kors = delta i 8 utbildningshelger för att få examen.

PRIS

Deltagarna i LedarAkademin kommer att få alla helger till självkostnadspris (20 euro/helg).

ANMÄLAN

Anmäl dig till LedarAkademin på FMU:s hemsida

ÖVRIGT

Har du ytterligare frågor ta gärna kontakt med Alan Kongari som mer än gärna berättar mera om LedarAkademin. E-post: alan.kongari@gmail.com LedarAkademin är till för dig som vill lära dig mera om att vara lärjunge, ledare och tjänare i Guds rike. LedarAkademin är tänkt för dig som är 15 år eller äldre.

Fritidsgården, Utterö i Sundom.

JAKOB LUOMA

Jakob Luoma från Vasa är en av deltagarna i senaste ledarakademi

HUR KOM DU TILL TRO?

- Jag har alltid trott att Gud är sann sedan barnsben men min personliga tro på Jesus som Herre i mitt liv fick jag under Midvinterveckan 2017/2018 i Sion i Vasa.

VAD FICK DIG INTRESSERAD AV LA-AKADEMIN?

- Ända sedan jag kom till tro har jag haft en hunger efter mer av Gud. Ledarakademin var ett naturligt steg för mig som gav en mättande effekt på min hunger. Flera av mina vänner deltog också vilket bidrog till mitt intresse för träningen.

BERÄTTA KORT OM EN SAK DU LÄRT DIG UNDER KURSEN?

- Under teamworkhelgen i april 2021 lärde jag mig att vi som kristna behöver ha lärjungar precis som Jesus också hade lärjungar. Lärjungar som går i våra fotspår där vi lär dem det vi vet och visar vår tro genom våra handlingar. Detta är en grundprincip i kyrkans verksamhet så att ett helt ungdomsarbete inte faller då ungdomsledaren avslutar sin tjänst.

HUR HAR DU VÄXT GENOM ATT HA GÅTT LA?

- Jag har fått en stadigare grund för min kristna tro och fått vara med och bygga den grunden tillsammans med andra bröder och systrar som också gått ledarakademin. Jag har också fått bygga på min karaktär som en ung troende man.

VAD VILL DU GÖRA NÄST?

- Till näst vill jag vara totalt beroende av Gud, vara ett guds barn som alltid har sin himmelske fader nära. När det gäller livsval och utbildningar är jag ännu inte säker, må Guds vilja ske 🙏

VAD VILL DU GÖRA I GUDS RIKE?

- Guds rike är fascinerande och må Gud använda var och en troende som hans heliga redskap! Själv brinner jag för att berätta om evangeliet för andra, speciellt för utsatta och utslagna människor och ungdomar. De uppgifter som intresserar mig mest i Guds rike är evangelist, pastor och församlingsplanterare. I allt som komma skall är jag i min svaghet totalt beroende av den helige andes kraft för att kunna fullgöra det Gud tänkt att jag ska göra i hans rike.

INTERVJU: ALAN KONGARI

ÖVRIG TEXT OCH INFO FMU:S HEMSIDA

MIDVINTERVECKAN

"Herrens, Herrens Ande är över mig, ty Herren har smort mig till att predika ett glädjens budskap för de ödmjuka.

*Han har sänt mig att förbinda dem som har ett förkrossat hjärta,
att ropa ut frihet för de bundna,
till att predika ett nådens år från Herren och en hämndens dag från vår Gud,
för att trösta alla sörjande, för att låta de sörjande i Sion få huvudprydnad i stället för aska,
glädjens olja i stället för sorg,
lovprisningens klädnad i stället för en modfälld ande.
Och de skall kallas 'rättfärdighetens terebinter',
planterade av Herren till hans förhärlikande."*
(Jes. 61:1-3)

Jesaja profeterade ca. 700 år före Jesus föddes. När Jesus sedan befinner sig i en synagoga (Luk 4:18) läser han denna text från Jesaja och förklarar texten vara uppfylld av honom den dagen.

Förutom det avbryter han läsningen efter "till att predika ett nådens år från Herren" för att visa att domen kommer först när Jesus återvänder för att döma. Uppdraget vi har är ett annat, nämligen att förmedla befrielse! Den befrielse som Jesus köpte åt oss på korset.

Med årets MVV får vi frimodigt komma inför Gud som varsamt låser upp det som är fjättrat. Vi får bli befriade, bli förlåtna, omvända oss till Honom och släppa taget om det som tynger oss så vi fritt kan leva och följa vår Herre till hans förhärlikande. Han som levt på jorden för oss och som fortsätter att leva, Han är vårt liv i överflöd!

Vi i planeringsgruppen ser fram emot årets läger och hoppas att du gör det också. Varmt välkommen med på Midvinterveckan!

MARIA PETTERSSON

LÄGERCHEF FÖR MIDVINTERVECKAN 2021-2022

Tips: för mer information gå in på www.midvinterveckan.fi

Mission ung

Vad pågår bland unga inom Missionskyrkan i Finland? På Väg har kontaktat Halvor Flottorp som är engagerad i ungdomsarbetet i Missionskyrkan i Vasa och bitt honom berätta om ungdomsgruppen och vad de håller på med.

MUV (Mission Ung Vasa) är ungdomsarbetet i Missionskyrkan i Vasa. Vi samlas varannan fredag i kyrkan. För några år sedan var det fyra till fem ungdomar som samlades. Ungdomsarbetet har vuxit de senaste åren, och nu har vi varit runt 30 ungdomar på samlingarna. De flesta som kommer är i åldern tretton till sjutton år. Vi har ingen övre åldersgräns, men flera av ungdomarna som varit med några år får möjlighet att utmana sig själva med ledaruppgifter.

VAD GÖR NI NÄR NI TRÄFFAS?

Våra samlingar innehåller några fasta element: Vi börjar varje samling med att sätta oss på stolar i en ring. Där välkomnar vi nya, ger info och så vidare. Sedan är det dags för en lek/tävling av något slag. Efter leken har MPK (Missionsprojektkommittén) information och vi samlar in kollekt till vårt missionsprojekt. Nytt för i höst är också att vi varje gång kort presenterar en person från Bibeln. Vidare är det dags för knytka. Alla som vill, tar med sig något gott att äta/drinka och så delar vi på det vi har. Sedan har vi alltid en andaktsstund där vi delar Guds Ord. Vi önskar vara Jesus- och Bibel-centrerade under våra samlingar.

HUR KOM DETTA MED MISSION IN I BILDEN?

Det har vuxit fram en längtan hos både ungdomarna och ledarna att MUV ska vara en plats där vi förkunnar hela Guds Ord. Vi tänker inte kompromissa på något vis, utan önskar säga det samma som Bibeln säger i alla frågor. Ungdomarna får ställa svåra frågor och vi söker tillsammans Guds vilja. I detta sammanhang ser vi också att mission har en central plats i Guds Ord. Det vi har fått ska vi också ge vidare. Vi ska dela evangeliet med våra skolkompisar här i Vasa, med hela det finska folket, och till och med på andra sidan av jorden. Det här med pengar och förvalterskap är också något som Jesus talar mycket om. Vi såg att det var tid för att lära upp våra ungdomar att ge pengar till Guds rike. Våra investeringar i missionen ger avkastning i ett evighetsperspektiv.

Några av ungdomarna som deltog på MUV-samlingen fredag 1.10.

VILKET PROJEKT ÄR DET SOM NI STÖDER JUST NU?

Vi presenterade fyra olika förslag till missionsprojekt för ungdomarna, och de fick själva rösta fram vilket som skulle bli MUV:s projekt. Ungdomarna valde ett projekt i Nepal där vi stöder 66 barn som har blivit sexuellt utnyttjade. Barnen tillhör en onödd folkgrupp som heter Musahar. Barnen är utstötta av sina familjer på grund av övergreppen de varit med om. Nu bor de på ett barnhem där de får mat, hygienartiklar, skolgång och så vidare. Alla ledarna på barnhemmet är människor som blivit kristna, så barnen får en kristen fostran. Pengarna vi samlar in går till detta arbete. Olle Rosenqvist är vår kontaktperson som ger oss färsk information från missionsfältet.

VARFÖR ÄR DET VIKTIGT ATT NI HAR ETT EGET MISSIONSPROJEKT?

Vi tror det finns många fördelar med att ha ett eget missionsprojekt.

- 1) Ungdomarna lär vad mission är, varför, hur osv.
- 2) Ungdomarna får känna sig delaktiga i missionen, för många för första gången i sitt liv.
- 3) Missionen "kommer nära" då vi har tillgång till fräsch info direkt från missionsfältet.
- 4) Vårt samhälle är väldigt ego-centrerat. Att få vara med i världens viktigaste arbete kan ge viktiga perspektiv på livet.
- 5) Att höra vittnesbörd om att Guds rike har framgång, människor blir frälsta, fria från demoner och helade från sjukdomar är hälsosamt för vårt andliga liv.

Nyskriven finlandsvensk lovsångsmusik

En liten grupp med unga österbottningar (ålder 18- 25) har under de två senaste åren skrivit och producerat nya lovsånger. Resultatet är en singel (I din närhet) som släpptes på Spotify och Youtube 25.6 och en EP med fem låtar (Våra Hjärtan Sjunger) som släpptes på Spotify och Youtube 16.7. Även en release-konsert har ordnats.

Sångerna är på svenska och används redan i sammanhang som Midvinterveckan, Dicile, gudstjänster och ungdomssamlingar. Drömmen är att sångerna ska få betjäna, glädja, trösta och uppmuntra människor och församlingar i hela Svenskfinland. Flera inblandade i projektet (Elsa Sandås, Rebecka Lidman, Mirjam Lidman, Kevin Vikström Bangoy, Joel Streng och Holger Lund) har en koppling till FMU via ledaransvar på Midvinterveckan.

Ansvariga för projektet är Elsa Sandås (huvudlåtskrivare, huvudvokalist, huvudansvarig), Kevin Vikström Bangoy (låtskrivare, toplineer, producent, gitarrist), Holger Lund (producent) och Mirjam Lidman (låtskrivare, stämsångare

och pianist). Övriga inblandade är Jacob Nordblad (ansvarig för film och video, låtskrivare), Edit Koskinen (omslagsansvarig, låtskrivare), Rebecka Lidman (pr-ansvarig, sångare, violinist). Joel Streng (trummis) och Jakob Granfors (låtskrivare).

Stilen är textcentrerad, med ämnen som Guds närhet, nåd, kärlek och sanning. Produktionen och stilen är sådan att sångerna både skall gå att njuta av om man bara lyssnar, men även om man själv vill sjunga och spela dem. EP:n innehåller både väldigt avskalade och akustiska sånger och mera medryckande uptempo-sånger.

Låtarna är släppta under namnet Elsa S. och hittas på Spotify och Youtube. På instagram kan man följa @elsasjunger och på Facebook Elsa S. Ackordpapper till sångerna hittas gratis via Facebooksidan.

På Väg gläds över lovsångsmusik producerad i Svenskfinland och rekommenderar alla att både lyssna och sjunga med!

I din närhet (singel) omslag

Våra Hjärtan Sjunger EP omslag

MISSIONSKYRKAN I FINLANDS HÖSTINSAMLING 10-11/2021

EN DAGSINKOMST TILL MISSIONEN

*Höstinsamlingen är MKF:s årliga insamling till förmån för vår mission.
Genom att ge en gåva till Höstinsamlingen understöder du MKF:s arbete.
Visst vill du vara med?*

BETALNINGSUPPGIFTER

Kontonummer: FI57 4055 1020 2570 71
Referensnummer: 71071

INSAMLINGSTILLSTÅND
Finland: RA/2019/1179
Åland: ÅLR 2021/286

**TACK FÖR
DIN GÅVA!**